

Raspored misnih slavlja i liturgijski kalendar od 24. do 30. 10. 2016.

Pon. 24. X.	Sv. Antun Marija Claret, biskup	
	18,00	+Jakov Gnječ KRVAVAC
Uto. 25. X.	svagdan	
	8,00	Ad Int. KRVAVAC
Sri. 26. X.	svagdan	
	8,00	Ad. Int KRVAVAC
Čet. 27. X.	svagdan	
	18,00	Nediljka i Luka Ujdur KRVAVAC
Pet, 28. X.	Sv. Šimun i Juda Tadej, ap. blagdan	
	18,00	+Ivka Jerković i Luca Maslač KULA NORINSKA
Sub. 29. X.	svagdan	
	8,00	Ad. Int. KRVAVAC
Ned. 30. X.	TRIDESETA I PRVA KROZ GODINU	
	8,30	Jutarnja sv. misa /+Jadranka Borovac/ MOMIĆI
	10,00	ŽUPNA SV. MISA BAGALOVIĆ
	18,00	Večernja sv. Misa /+Jerko Škegro/ KULA NORINSKA

Primorac (Krvavac II-Bagalović). Vjenčanje će biti u **subotu 29. 10. 2016.** u župnoj crkvi na Bagaloviću. Ako netko zna za kakvu ženidbenu zapreku dužan je u savjesti javiti u župni ured. Mladencima želimo Božji blagoslov.

Deset stvari o kojima te Bog neće ništa pitati

1. Bog te neće pitati kakav si auto vozio. Pitat će te koliko si osoba, koje nisu imale prijevoz, odvezao na njihovo odredište.
2. Bog te neće pitati za kvadraturu tvog doma. Pitat će te koliko si osoba ugostio u svome domu.
3. Bog te neće pitati kakvu si odjeću imao u svom ormaru. Pitat će te kolikima si pomogao da se odjenu.
4. Bog te neće pitati kolika ti je bila najveća plaća. Pitat će te, što si s tom plaćom učinio?
5. Bog te neće pitati koja je bila tvoja najveća pozicija u tvrtki. Pitat će te jesi li svoj posao obavljao pošteno i najbolje što možeš.
6. Bog te neće pitati koliko si prijatelja imao. Pitat će te kolikima si ti bio prijatelj.
7. Bog te neće pitati u kakvom si susjedstvu živio. Pitat će te kako si se odnosio prema svojim susjedima.
8. Bog te neće pitati o boji tvoje kože. Pitat će te što je u nutринi tvog bića.
9. Bog te neće pitati kolikima si prosljedio ovu poruku. Pitat će te za tvoj život i jesi li živio po ljubavi i milosrđu.
10. Bog te neće pitati zašto ti je trebalo dugo da pronađeš spasenje. On će te očinski odvesti u tvoj dom u raj. /Autor nepoznat/

*Ispovijed: pola sata prije sv. mise

*Listopadska pobožnost: pon-sub: Krvavac-19,30; ned. Kula Norinska-17,30.

*Ženidbeni navještaj u župi prebivališta: Namjeravaju sklopiti sakrament svete ženidbe: **Danijel Milan**, sin Jurice i Diane r. Eremit (sv. Ilija-Metković) i **Ana Rakić**, kći Tonija i Stane r.

Zazivam, Bože, ti ćeš me uslišiti: prikloni mi uho i čuj riječi moje. Čuvaj me ko zjenicu oka, skrij me u sjenu krila svojih (Ps17,6-8)

TRIDESETA KROZ GODINU
23. 10. 2016.

NEDJELJNO EVANĐELJE Lk 18, 9-14

Čitanje svetog Evanđelja po Luki

U ono vrijeme: Nekima koji se pouzdavahu u sebe da su pravednici, a druge podcjenjivahu, reče Isus ovu prisposdobu:

»Dva čovjeka uzidoše u Hram pomoliti se: jedan farizej, drugi carinik. Farizej se uspravan ovako u sebi molio: 'Bože, hvala ti što nisam kao ostali ljudi: grabežljivci, nepravednici, preljubnici ili – kao ovaj carinik. Postim dvaput u tjednu, dajem desetinu od svega što steknem.'

A carinik, stojeći izdaleka, ne usudi se ni očiju podignuti k nebu, nego se udaraše u prsa govoreći: 'Bože, milostiv budi meni grešniku!'

Kažem vam: ovaj siđe opravdan kući svojoj, a ne onaj!

Svaki koji se uzvisuje, bit će ponižen; a koji se ponizuje, bit će uzvišen.«

Riječ Gospodnja.

Čovjekovu bolest zvanu **oholost** koja ga prati od Početaka i nikako da je iskorišteni do dana današnjega; Isus svojom riječju želi danas osvjetliti i izliječiti. On liječnik duše i tijela nudi nam lijek ovoj bolesti koja je u **vjerničkoj poniznosti**. A sve se ovo odvija na terenu ljudskog srca i pameti.

Jedan takav **oholi tip** ulazi u hram, u crkvu na molitvu. Po zvanju i zanimanju **farizej**. Uspravan, puca od samodostanosti. I ravno pred oltar, u prvu klupu. Veli Bogu u molitvi: «*Bože ne boj se, neću ti ništa. Samo da znaš: nisam grabežljiv, a takvih je pun svijet; nisam nepravedan a takvih je mnogo; nisam preljubnik a zna se tko jest; nisam kao onaj carinik koji je na dnu hrama, u mraku. Ja dajem redovito za crkvu, čak i više nego je potrebno, a koliko ti daju drugi.* Došao u hram da mu Bog čestita kako je dobar. Valjda mu se još Bog trebao ispričati i zahvaliti na bratskoj opomeni.

Daleko u dnu crkve klečao je **carinik**, pognute glave; grješnik po profesiji i zanimaciji. Udarao se u prsa koliko je mogao i samo je izgovarao jednu rečenicu: «*Bože milostiv budi meni grješniku!*» On ne okrivljuje nikoga; vidi samo sebe; svoje slabosti i svoje mane. Ni skime se ne uspoređuje. Nema se kada baviti tuđim manama. Pozna on sebe najbolje! Otkrivajući neizmjernu Božju dobrotu i milosrđe; mijenja svoj život. Došao je po Božje smilovanje i oprostenje i samo za to moli. I ode kući opravdan.

Kome Isus priča ovu priču: Rečeno je to odmah na početku odlomka: «***Nekima koji se pouzdavahu u sebe da su pravednici, a druge podcjenjivahu!***» Ovo je priča o svakome od nas; pomaže nam da u istini vidimo sami sebe.

Farizejski stav pred Bogom i više je nego prepoznatljiv u čovjeku današnjice. Stoji uspravan, podignute glave, pokazuje svoje uspjehe u životu i oko sebe: za Boga je u toj priči jako malo mjesta; možda malo u „teoriji“ ali življene zahvalnosti nema; Bog je često suvišan, smeta; ograničava čovjeka u samoostvarenju slobode deru se moderni „borci“ i „spasitelji!“ I u ime te slobode čovjek sad robuje: ljudima, strankama, vlastima, vlastitim požudama, novcu; strepeći da ga ta „sloboda“ ukopa. Ondašnji farizeji barem su priznavali Boga kojem treba položiti račun; današnji ne vide nikoga doli sebe

iz svog uspjeha; a kamo li da bi uočio svoju griješnost i došao pred Lice Božje u hram! Ne trebaju Boga jer ne drže do njegova milosrđa i dobrote.

Tko smije reći da nema farizeja i među nama u crkvi. Bez obzira jesu li se smjestili u vrh ili u dno crkve. Nije došao ili došla da se pred Bogom skruši; prepozna svoju ljudsku slabost i nedostatnost i da se ispuni njegovom snagom i milošću; nego da sebe pokaže; da vide drugi. Ne prepoznaje sebe niti se traži u Božjoj riječi; promatra oko sebe farizejskom okom: o svakome sve znade kakav je tko „do zadnje kapi krvi“; dolazi u hram na molitvu ali se ne vraća opravdan svojoj kući; ne mijenja svoga života ni svoje pameti; kad je dobar i nema što mijenjat!

Na **ispovijedi** takvi uopće ne navodi svojih grijeha, nego započinje kako nije nikoga ubio, nije opljačkao, zapalio, oteo. On u stvari i nema grijeha pa mu nije jasno zašto se treba ispovijedat barem jednom godišnje kad, oni eto nemaju što ispovijediti. Takvog je veoma teško potaknuti na kajanje, jer kako će se kajati kad nema za što. Vlastita **samoobmana** i **laganje samom** sebi najveća je zapreka za iskren odnos s Bogom.

Mi smo svake nedjelje ovdje pozvani da se ponašamo kao onaj **skrušeni i raskajani carinik**. Bogu se ništa ne može sakriti, njemu je svako ljudsko srce savršeno poznato. Zato ne možeš doći pred Boga i misliti da si bolji od drugih. Bog te poznaje bolje od tebe samog. Pred Boga možeš stati samo u pravoj i potpunosti istini jer te on prozire, do dna te poznaje. Zbog toga je najveće krijepost vjernika: **poniznost**; ako nema poniznosti nema ni vjere; možda imamo kršćansku ideologiju; ogrtač; „*prazne fraze i riječi*“ ali ne i živu vjeru!

Sv. Pavao bijaše rođeni farizej ali se nije razario uznositošću. Obrativši se Kristu, krštenje mu nije bilo izgubljena voda kao što je za tolike danas. Dopustivši Bogu da bude Bog njegova života; osjetivši njegovu neizmjernu dobotu i milosrđe naspram svoje nedostatnosti; nikad se nije isticao niti druge prezirao. Zato je osjetivši blizinu

smrti mogao reći: „*dobar sam boj bio, trku završio vjeru sačuvao*«. To je i naš put! I ne zaboravimo posljednju rečenicu današnjeg evanđelja koja nam je svima opomena: „*svaki koji se uzvisuje bit će ponižen, a koji se ponizuje bit će uzvišen.*“

*****

*Događa se da čovjek ode u hram moliti, a da pri tome ne doživi susret s Bogom, da molitva ne dotakne njegovu dušu. Razlog tomu je **samoobmana** "pouzdanja u svoju pravednost". Evanđelist Luka navodi: „*Nekima koji se pouzdavahu u sebe da su pravednici, a druge podcjenjivah, (Isus) kaza ovu prisposobu.*“ A kada još zabludu samoopravdanja hranimo molitvom, ona postaje neprobojna utvrda, prava tamnica – to tvrđa što je čovjek "pobožniji". Slično je to kao kada se bolesnik hrani upravo onom hranom koja pogoduje razvoju njegove bolesti. Samoobmana može rasti usred hrama, usred molitve. Ona se rađa i raste u iskrivljenom gledanju na Boga i na sebe, u upornom traženju vlastite pravednosti i zasluga pred Bogom. Takav odlazi iz hrama neopravdan. Nastavlja živjeti od svojih zabluda i umišljenih zasluga.

*****

***Razbijati svijet vlastitih samoobmana**, to je trajni zadatak koji Isus stavlja pred svakog od nas. Nadasve je potrebno razbijati naše iskrivljeno gledanje na Boga i njegovu dobrotu. U nama se lako nagomilaju tereti krivnje, ljubomore, nemiri, nerazumijevanja, mučnina od međuljudskog natjecanja, iskrivljena gledanja i očekivanja. Odlazak u hram –

za nas je to nedjeljna euharistija – ima za cilj da iziđemo iz samih sebe, da svoj život stavimo u ozračje Božje ljubavi te u njoj pronađemo smirenje i opravdanje. Za takav stav treba hrabrosti. Jer tada čovjek lako otkrije svoju grješnost i nedostojnost da stoji pred Bogom. Otkriva kako ima dovoljno posla sa samim sobom, te kako je smiješno i licemjerno baviti se i uspoređivati s drugima. Starozavjetni pisac Sirah poziva da u molitvi prije svega budemo ponizni: „*Tko Boga služi svim srcem svojim bit će uslišan, jer njegove se molbe dižu do oblaka. Molitva poniznog prodire kroz oblake...*“

Farizej i carinik-dva načina odnosa prema Bogu: jedan samouvjerenosti i samohvaljenja, drugi poniznoga kajanja. Obojica odlaze u Hram: farizej da bi Bog priznao i potvrdio njegovu pravednost; carinik pak da bi ponizno molio smilovanje. Isus ne sudi između te dvojice ljudi. Sudi između njihova molitvenoga stava. Iskrena molitva uvijek rasvjetljuje našu nedostojnost: nema u našim životima ničeg što nismo primili; i nema ničeg tako velikog u našim djelima čime bismo mogli sami zavrijediti spasenje. Spasenje je dar, plod Božje ljubavi. Molitva nas uranja u tu istinu-ili nije molitva.

Ostani sa mnom, Gospodine, jer mi je potrebna tvoja prisutnost da te ne bih zaboravio. Ti znaš kako mi je lako napustiti te.

Ostani sa mnom, Gospodine, zato što sam slab i trebam tvoju snagu da ne padam tako često.

Ostani sa mnom, Gospodine, jer ti si moj život i bez tebe gubim svoj žar.

Ostani sa mnom, Gospodine, jer ti si moje svjetlo i bez tebe sam u tami.

Ostani sa mnom, Gospodine, da mi pokažeš svoju volju.

Ostani sa mnom, Gospodine, da čujem tvoj glas i slijedim te.

Ostani sa mnom, Gospodine, jer te želim ljubiti i biti uvijek u tvom društvu.

Ostani sa mnom, Gospodine, ako želiš da ti budem vjeran.

Ostani sa mnom, Isuse, jer iako je moja duša vrlo siromašna, ona želi za tebe biti mjesto utjehe, gnijezdo ljubavi.

Ostani sa mnom, Isuse, jer smrkava se i dan se privodi kraju... i život prolazi... smrt, sud i vječnost približavaju se...

Potrebno mi je udvostručiti svoju snagu da ne posustanem na putu i zato te trebam... Smrkava se i smrt se približava!

Plašim se tame, kušnji, suhoće, križa, tuge... O, kako te trebam, moj Isuse, u ovoj noći izgnanstva.

Ostani, Isuse, sa mnom jer te trebam u ovoj noći života i opasnosti. Daj da te spoznam, poput tvojih učenika, u lomljenju kruha... tako da Euharistija bude svjetlo koje razgони mrak, sila koja me krijepi, jedina radost moga srca.

Ostani sa mnom, Gospodine, jer u času svoje smrti želim ostati ujedinjen s tobom, ako ne po svetoj pričesti, tada barem po milosti i ljubavi.

Ostani sa mnom Gospodine, jer samo tebe tražim, tvoju ljubav, tvoju milost, tvoju volju, tvoje srce, tvoj Duh, jer te volim i ne tražim drugu nagradu osim da ta ljubav raste. Ljubav, čvrsta i praktična. U čvrstoj ljubavi voljet ću te svim svojim srcem dok sam na zemlji, i nastaviti ću te voljeti savršeno sve vrijeme vječnosti. Amen.

